

מקרים כאלה מעמידים במבחן את "ממשלת השינוי". הפעם היא נכשלה

שרת החינוך יפעת שאשא-ביטון נפלה ב(עוד) מבחן. וגם: המשמעויות הסותרות של הסטירה של ויל סמית, איך קרה שיועצי נתניהו הרוויחו אפס שקלים ומה הסוד של רוטב בולונז סמיך ומבעבע? | היום ביומית

מבון שריר 29.03.2022 17:21

מזל טוב, באיחור קל של שנה

מזל טוב לפרופסור עודד גולדרייך על זכייתו המאוחרת, המאולצת וחסרת הסטייל בפרס ישראל בתחום חקר המתמטיקה ומדעי המחשב. בג"ץ הורה היום לשרת החינוך להעניק לגולדרייך את הפרס אחרי סאגה שנמשכה שנה שלמה. השרה, מצידה, פרסמה בטוויטר שהיא תקיים את החלטת בג"ץ - בלב כבד אמנם, אבל תקיים. הרי הכי כיף לקבל פרס משרה עם פרצוף חמוץ.

האירוע הזה התחיל אצל שר החינוך הקודם, יואב גלנט, שסירב לאשר את המלצת הוועדה המקצועית להעניק את הפרס לפרופ' גולדרייך בטענה שתמך בחרם על ישראל. זו לא הפעם הראשונה ששר מקבל החלטה לא עניינית בנושא פרס, עיטור או מינוי מקצועי כדי להתחנף לבייס לאומני וצמא דם. השיקול אולי נובע מקטנוניות פוליטית אבל ההשלכות לטווח ארוך הן הרסניות. התוצאה הבלתי נמנעת היא שאנשי מחקר ורוח, אמנים ומצמיאים יעדיפו להימנע מלהתבטא בנושאים מצפוניים מחשש שבעתיד הממשלה תתנקם בהם. השאלה מה לאדם גס כמו יואב גלנט ולנושאים כמו חינוך, מחקר, רוח ומדעי המחשב היא שאלה נוספת שכדאי מתישהו להתפנות אליה.

הבעיה היא לא עם יואב גלנט משום שהציפיות ממנו נמוכות עד מבוכה. הבעיה היא שד"ר יפעת שאשא-ביטון, אחרי שנכנסה לתפקיד שרת החינוך, סירבה גם היא לתת לגולדרייך את הפרס. זאת אחרי שבג"ץ בסיבוב הקודם החזיר את ההחלטה אליה. הזכייה של גולדרייך בפרס מבוססת על תרומתו ליסודות התיאורטיים של הקריפטוגרפיה ולתורת הסיבוכיות החישובית ולא על עמדתו (הלגיטימית) על עתיד השטחים. השרה היתה אמורה להבין את זה ולהתעלות על עצמה.

מדברים הרבה על "ממשלת השינוי" כשלא תמיד קל לנסח את מהות ה"שינוי". ובכן, מקרה גולדרייך הוא בדיוק דוגמה לאירוע שבו היה מצופה מהממשלה להתנהג באופן "שונה" ולתת לו את הפרס בלי לשאול שאלות. לא בגלל שזו "ממשלת שמאל" ולא כי צריך לתת את הפרס לכל תומך BDS, אנטי-ציוני, סרבן שטחים, פעיל "בצלם", "מחסום ווטש" או "שוברים שתיקה". ממש לא. משמעות השינוי היא שהממשלה מקבלת החלטות ענייניות ולא מתוך שיקולים פלגנים, משתיקנים ופופוליסטיים. במבחן הזה שרת החינוך נכשלה. המבחן הבא: להבין מה זה בדיוק "היסודות התיאורטיים של

הקריפטוגרפיה ותורת הסיבוכיות החשובות".

סטירה דו-פרצופית

כמו כל אגרוף טוב, גם זה של ויל סמית כואב יותר בבוקר שאחרי. אתמול בערב (שעון ישראל), הוליווד התעוררה עם הנגאובר רציני וההלם של הלילה הקודם הפך לסימן כחול, כואב ורגיש. מכיוון שהשנה היא 2022, הסטירה שסמית הוריד לכריס רוק, היא הרבה יותר מרק סטירה. נירית אנדרמן ראתה בפעולה הזאת הפגנה של גבריות מיושנת ורעילה שהטילה צל על הישגי הנשים בטקס. רוגל אלפר, מאידך, רואה במחווה הזאת את ההפך המוחלט - ביטוי פיזי לאגרסיביות של תרבות הביטול וההשתקה בהוליווד הפרוגרסיבית.

מה שיפה בעמדות המנוגדות של אנדרמן ואלפר זה ששניהם צודקים (לדעתי!). מה שאיפשר לסמית להתיישב חזרה בכיסא שלו אחרי האגרוף, ובהמשך הערב לקבל פרס, לזכות במחיאות כפיים ולרקוד באפטר פרטי כאילו כלום - זו הגישה לפיה "התייחסות פוגענית" לקבוצת מיעוט או לחולשה גופנית נתפסת כתוקפנית ומסוכנת יותר מכל אקט של אלימות פיזית. זה האקלים הנוכחי בהוליווד הפרוגרסיבית, ובזה אלפר צודק.

וברמה הפשוטה יותר, אנדרמן ראתה את מה שכולנו ראינו: גבר שקם ונלחם על כבודה של אשתו באופן המסורתי ביותר: דו קרב. או כמו שיותר מקובל בשכונה: כאפה לפרצוף.

בשורה התחתונה, מה שגרם לסמית לקום ולסטור לרוק, היה התגובה האינסטינקטיבית, הקדמונית כמעט (ויש יאמרו, רעילה), של הגנה על כבוד אשתו. מה שאיפשר לו לשמור על כסאו ועוד לקבל פרס אחר כך - זו הוליווד המשתיקה. ויש שיאמרו, המתקדמת.

הכותרות המרכזיות של היום

■ עד עוין או לא עד עוין? עוד יום גורלי בעדות פילבר

■ רוסיה הודיעה שתצמצם "באופן דרסטי" את המתקפה על קייב

■ שר הביטחון גנץ נפגש עם מלך ירדן

■ נדחה הדדליין של "דירה בהנחה"

■ נשיא ברזיל התאשפז

אשת השופט, כלב רובוטי ועוד כמה סיפורים בוערים

■ אורי משגב מספר כיצד עוזרי נתניהו תבעו אותו על 420 אלף שקל וקיבלו ממנו אפס ש"ח

■ סעיד אבו שקרה, מייסד הגלריה לאמנות באום אל-פחם, הכיר את שני המחבלים בני עירו מילדות.

"קשה לי לקבל את זה שהם גדלו בלי חלומות כמו כל ילד אחר", הוא כותב

- ועדת החקירה לבדיקת ההסתערות על הקפיטול גילתה עדה משמעותית: אשת שופט העליון קלארנס תומאס
- נעה לנדאו מזכירה את מה שאנחנו מנסים לשכוח ולא באמת מצליחים: יש פה עדיין פלסטינים והם לא הולכים לשום מקום
- פיתרון לחידה הנצחית: למה כשאנחנו נושכים בטעות את הלשון זה כל כך כואב? (ואיך זה לא קורה לעיתים יותר קרובות)
- הכלב הרובוטי "ספוט" גויס למשימות משמר אזרחי בפומפיי

👉 מה לבשל?

20 סירים גדולים של בולונז לקראת סוף שבוע ראגו

📖 מה לקרוא?

רומן מסקרן על ילדות ירושלמית בניינטיז תחת סוד גדול

👉 איך לאהוב את החיים?

עם הרבה מאוד שום טרי